

Madrid va bé ... o no!



ALBERTO MARTÍN

Raúl i Guti diuen adéu al Reial Madrid per anar-se'n a jugar a Alemanya i Turquia

Per la porta del darrere

Raúl i Guti, dos símbols del madridisme, acaben la seva vida futbolística al club blanc. I ho fan per la porta del darrere. Cap d'ells es retira. Cap deixa el futbol professional. Cap penjarà les botes al Reial Madrid. Cap complirà el contracte vitalici que el club els va signar en el seu dia. Cap dirà públicament les condicions exactes de la seva liquidació. Raúl i Guti. Guti i Raúl. Ja són història en el Reial Madrid, però tant per al 7 com per al 14 hi ha més espines que llorers en el seu adéu.

Si Florentino Pérez hagués pogut, l'any passat tots dos haurien agafat la mateixa porta que el seu amic Michel Salgado. No va poder. Se'ls va haver d'empassar pel contracte vitalici, renovable el 2011, que els havia signat Ramón Calderón. "D'aquest any no passa. Costi el que costi". Es va dir el president en finalitzar la temporada passada i veure com dos dels jugadors que més cobraven (9 i 6 milions per temporada), a penes disposaven de minuts. Dit i fet.

El tema econòmic, com s'esperava, en ambdues liquidacions ha estat complicat de resoldre. És més, al club s'han imposat la llei del silenci. Ginés Carvajal va dient a qui el vol escoltar, i encara el creu, que Raúl ha perdonat els nou milions d'euros de la seva fitxa per la carta de llibertat. Al club, 'off the record', et pregunten: "Saps qui és Ginés? Doncs aquest no perdona ni al seu pare". Però ningú s'atreveix a dir-te més. Fins i tot corren rumors que en la liquidació hi ha una possible clàusula de retorn al Reial Madrid en algun despatx per quan acabi la seva aventura en el Schalke 04, co-



Raúl i Guti, dos jugadors que han marcat els últims anys del Reial Madrid ■ ARXIU

SI HAGUÉS ESTAT PER FLORENTINO, AMB DÒS HAURIEN MARXAT L'ANY PASSAT

EL FITXATGE DE RAÚL PEL SCHALKE NO HA FET MOLTA GRÀCIA AL CLUB

sa que al club no li ha fet molta gràcia, encara que a algú se li hagi acudit que podria servir per atorgar-li un partit homenatge en el Trofeu Santiago Bernabéu, ja que no hi ha rival confirmat després de la baixa del Corinthians.

Guti no perdona un euro

En la liquidació de Guti hi ha més filtracions per ambdues parts. Ha quedat clar que el jugador no perdonarà un euro dels 6 milions que tenia signats. El Reial Madrid li abonarà la quantitat que no li pagui el Besiktas fins arribar a aquesta xifra. Amb els turcs ha signat un contracte de dos

anys, a raó de gairebé tres milions d'euros per temporada. A més, en el cas de Guti, al Reial Madrid no li ha fet cap gràcia que el jugador digués primer que la seva intenció era anar-se'n i que, més tard, rectificués i deixés la pilota a la teulada del club per poder negociar així amb més força. Mourinho ha estat contundent. Ni es planteja tenir-lo en la seva plantilla, cosa que, amb Raúl, sí que va arribar a fer-se, però en una figura de segon entrenador, que el jugador no va voler acceptar.

Raúl i Guti ja són història. Es van, però cap surt per la porta gran. Tot el contrari.

No vol més madridistes renegats

El president del Reial Madrid encara no ha oblidat les formes amb què van haver d'abandonar el club Fernando Hierro, en aquells dies capità, i Vicente del Bosque. Dos noms que encara produeixen malsons a Florentino Pérez. Després d'aquest dia es va prometre a si mateix que, passés el que passés o pensés el que pensés, cap altre símbol madridista havia de tenir una sortida tan negativa per a la imatge de l'entitat. Ahir, en la posada en escena de l'adéu de Guti va faltar el president, però el club li va reservar un comiat amb els mateixos honors que l'any passat va tenir Michel Salgado. Copes i vídeo amb imatges a la sala de premsa, això sí, acompanyat pel director general, Jorge Valdano, en comptes de per Florentino Pérez. Cal guardar les formes. Fins i tot el mateix president, en declaracions a agència, va indicar que Guti "sempre tindrà les portes obertes del Reial Madrid". El mínim que podia dir després de la seva no presència en el comiat. Amb Raúl tampoc tenien intenció, però el capità té molts galons i ahir diumenge es va anunciar des del club un comiat sense estar-se de res a la llotja del Bernabéu i amb la presència obligada de Florentino Pérez al costat del jugador. Cosa que no ha fet amb Guti.

DES DE MADRID :

José Vicente Hernández
Periodista



A Guti sólo le faltó la cabeza de Raúl

Arsène Wenger está pensando en fichar al francés Gourcuff en el caso de que Cesc Fàbregas termine pirándose al Barcelona. Está bien tirado eso. Gourcuff, por supuesto, no es lo mismo, pero hace una función parecida. En el Real Madrid, en cambio, no hay recambio para el talento. Se va Guti y, en su lugar, Florentino Pérez no ficha a nadie. Quizá porque Mourinho no quiere. O a lo mejor porque se tiene mucha fe en Canales. El cántabro, desde luego, talento tiene de sobra.

Pero Canales mucho me temo que no va a ser titular en el Real Madrid de Mourinho, aunque intuyo que va a jugar muchos

partidos, bastante más de los que se piensa. Y también tiene gol. Lo único que nunca tuvo Guti fue la confianza de los entrenadores, salvo Del

DE HABER TENIDO LA CABEZA DE RAÚL, GUTI HABRÍA SIDO EL MEJOR DEL MUNDO

Bosque en su última etapa, que lo ponía hasta de delantero centro. Incluso en esa posición lo hizo bien el de Torrejón. Llegó a marcar 14 goles esa temporada. Después volvió a lo de siempre, a jugar algún parti-

do que otro y a pasarse largas temporadas en el banquillo.

Guti ha dicho adiós al Real Madrid y posiblemente habrá muchos aficionados y muchos socios que se alegrarán, entre otras cosas porque su fama de noctámbulo y juerguista primó sobre sus cualidades futbolísticas. Guti, por cierto, nunca negó que le gustase andar de copas hasta altas horas de la madrugada, pero siempre en sus días libres o cuando no contaba para el entrenador.

Lo que nadie le negará jamás a Guti es que era el jugador de más talento que había en la

plantilla. El taconazo a Benzema en Riazor en el último Depor-Real Madrid pasará a la historia como uno de los goles más bellos de los últimos doscientos años, un gol que sólo podía concebir una cabeza privilegiada como la suya. La lástima es que Guti ha dicho adiós al Real Madrid y se va a ir, rondando ya los 34 años, sin haber dado todo lo que tenía dentro, como una eterna promesa.

Alguien dijo en cierta ocasión que de haber tenido la cabeza de Raúl, Guti habría sido el mejor jugador del mundo. Lo comparto. Que le vaya bonito. En el Besiktas o donde sea.